

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Schorsing voor onbepaalde tijd

Raad van Discipline Amsterdam 3 november 2009
(mrs. Brouwer, Van de Laar, Huisman, Romijn en Westhoff)

Criteria voor de voorzieningen van artikel 60b Advocatenwet. Die toets is deels bedrijfseconomisch (financiële gezondheid, deugdelijkheid van de bedrijfsorganisatie) en deels praktijkgericht (kwaliteit van de praktijkuitoefening, marktreputatie, veroordelingen, risico voor cliënten).

- artikel 60b Advocatenwet

Verzoek

De deken verzoekt de raad primair om op voet van artikel 60b van de Advocatenwet:

- mr. X met onmiddellijke ingang voor onbepaalde tijd te schorsen in de uitoefening van zijn praktijk;
- te bepalen dat een door de raad aan te wijzen advocaat in het ressort Z naar bevind van zaken handelend die maatregelen mag nemen waartoe mr. X zelf bevoegd zou zijn, die in het belang van de continuïteit van het kantoor van mr. X en de cliënten van het kantoor van mr. X zijn.

De deken verzoekt de raad subsidiair om een onderzoek ex artikel 60c van de Advocatenwet in te stellen naar de toestand waarin de praktijk van mr. X en het kantoor van mr. X zich bevinden.

De deken verzoekt de raad zowel primair als subsidiair om een beslissing over de kosten, waaronder de kosten die ten laste van mr. X kunnen worden gebracht, aan te houden, althans te bepalen dat deze vooralsnog op ten hoogste € 10.000 kunnen worden begroot en slechts dan op een

hoger – ten laste van mr. X te brengen – bedrag kunnen worden gesteld, indien de raad op basis van het verzoek van de aan te wijzen advocaat hierover een beslissing neemt.

Feiten

Voor de beoordeling van het verzoek kan, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van het volgende worden uitgegaan:

Mr. X is sedert 1992 werkzaam als advocaat, laatstelijk te Y bij het kantoor dat zijn naam draagt (hierna: ‘het kantoor van mr. X’). De aandelen van dat kantoor zijn volledig in handen van X B.V. te A. De aandelen van deze houdstermaatschappij behoren geheel toe aan mr. X. Voordat hij zijn huidige kantoor oprichtte, was mr. X als partner verbonden aan kantoor C. Na het vertrek van mr. X is kantoor C in 2007 failliet gegaan. De curator heeft een regeling met mr. X getroffen inhoudende dat hij tezamen met X B.V. in termijnen een bedrag ad (...) aan de boedel zou voldoen.

Tegen de advocaten bij het kantoor van mr. X loopt een aantal tuchtrechtelijke onderzoeken en procedures. Deze zien vooral op het optreden van het kantoor in zogenoemde ‘beleggingsfraudezaken’. De voorzieningenrechter heeft bepaald dat mr. X publiekelijk gedane uitspraken betreffende beleggingsfondsen moest rectificeren.

De raad van toezicht in het arrondissement A heeft in december 2008 in overeenstemming met mr. X besloten een onderzoek in te stellen naar de wijze van praktijkvoering van het kantoor van mr. X. Reden hiertoe was naast de ingediende klachten en verzoeken tot bemiddeling, ook de constante stroom publicaties en het door één van de klagers gelegde beslag op onder andere de kantoorrekening van het kantoor van mr. X.

De raad van toezicht te A heeft mr. D en de heer E RA verzocht om de praktijkvoering binnen het kantoor van mr. X te onderzoeken en in het bijzonder te rapporteren over de volgende punten:

- de praktijkvoering in zijn algemeenheid en de vraag of deze voldoet aan redelijkerwijs te stellen eisen, waaronder doch niet uitsluitend aan hetgeen voortvloeit uit de toepasselijke wet- en regelgeving;

- de vraag of de belangen van cliënten zijn gewaarborgd;
- de wijze waarop richting cliënten wordt gedeclareerd;
- de financiële organisatie van de praktijk;
- het gebruik van de derdengeldrekening.

Het onderzoek heeft geleid tot een rapportage d.d. 9 februari 2009. Enkele aanbevelingen die zij daarin doen zijn:

- Draag er zorg voor dat in elk nieuw te openen dossier bij het begin van de behandeling een gedegen procesanalyse wordt opgesteld, waarin kansen en risico’s worden toegelicht. Draag er zorg voor dat de cliënten hiervan (vertrouwelijk) kunnen kennis nemen;
- Wees terughoudend bij het voeren van publiciteit en wees kritischer bij het formuleren van berichten over bepaalde zaken. Laat je zo nodig extern adviseren over de rechtmatigheid van voorgenomen uitlatingen. Voorkom cliënten te werven over de rug van een (toekomstige) wederpartij.
- Pas voor zover nodig de dekking aan van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Gelet op de relatief grote belangen die gemoeid zijn met de behandeling van met name de vastgoedfraudezaken, zou een dekking van € 4.000.000 wel eens te laag kunnen zijn.
- Zorg voor een betere financiële basis voor het aantrekken van een behoorlijke kantoorfinanciering.
- Kijk nog eens kritisch naar de kosten die in relatie met de omzet veel te hoog zijn.’

Naar aanleiding van dit rapport heeft op 15 april 2009 een gesprek plaatsgevonden tussen de betrokkenen. Aldaar heeft de heer E ten aanzien van de solvabiliteit, winstgevendheid en liquiditeit van het kantoor van mr. X geconcludeerd dat de onderneming bij terugvallende omzet direct in liquiditeitsproblemen komt en dat salarissen niet betaald kunnen worden. Dat betekent een te snelle afbouw in personele zin en ook dat lopende verplichtingen aan cliënten in gevaar komen. Verder merkt de heer E op dat er door hem een beperkt onderzoek is gedaan naar de financiële posities van X B.V. en van mr. X

in privé en dat hij geconstateerd heeft dat deze onvoldoende zijn om het kantoor te ondersteunen.

Naar aanleiding van dit gesprek stelde mr. X dat hij zorg zou dragen voor een kredietfaciliteit van (...). De personeelskosten zouden worden teruggedrongen. De contracten van de twee bij zijn kantoor werkzame juridische medewerkers zouden na medio 2009 niet worden verlengd. Afgesproken werd dat mr. X vóór 15 mei 2009 schriftelijk zou aangeven welke concrete maatregelen door hem c.q. door zijn kantoor zouden worden genomen met name op financieel gebied. Die maatregelen zouden dan ter becomingariëring worden voorgelegd aan mr. D en de heer E. Die afspraken zijn aan mr. X bevestigd bij brief d.d. 5 mei 2009. Ook is mr. X daarin verzocht om de verplichtingen richting de curator in zijn reactie te betrekken.

Vervolgens is in de periode van 15 mei 2009 tot en met 15 juni 2009 verder gecorrespondeerd tussen enerzijds mr. G namens mr. X en anderzijds de raad van toezicht te A. Samengevat legt mr. G uit op welke wijze het kantoor van mr. X aan de aanbevelingen zou voldoen, terwijl de raad daarop reageert met verzoeken om aanvullende informatie.

In zijn brief d.d. 15 juni 2009 reageert de heer E op de voorgestelde maatregelen. Kort samengevat komt zijn reactie erop neer dat uit de overgelegde stukken niet blijkt of de maximale dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering daadwerkelijk is verhoogd. Uiteindelijk concludeert hij dat hij niet over informatie beschikt om te bevestigen dat de kwetsbare financiële situatie bij het kantoor van mr. X is verbeterd.

Op 19 juni 2009 verzoekt mr. H om het patronaat te mogen voeren over twee nieuwe stagiairs bij het kantoor van mr. X. Dit verzoek is door de raad van toezicht afgewezen.

Bij brief d.d. 31 juli 2009 zendt mr. X de halfjaarstukken over de eerste helft van 2009 aan de deken, die aan de heer E worden doorgezonden. Naar aanleiding daarvan verzoekt de heer E om binnen één week antwoord te krijgen op diverse vragen over die stukken. Er wordt vervolgens namens mr. X verzoekt om uitstel

om deze vragen te beantwoorden. Mr. X schrijft op 14 september 2009 aan de deken dat er niet bezuinigd kan worden op personeelskosten, dat de boekhouder op vakantie is en dat de kwartaalstukken met balans pas in de tweede week van oktober kunnen worden toegestuurd. Verder zou X B.V. 'een bijzonder aantrekkelijke betalingsregeling hebben getroffen met de curator' en zou de incidentele omzet 'stapje voor stapje' kunnen worden gerealiseerd.

Hierop reageert de heer E in zijn brief d.d. 21 september 2009 met het volgend bericht: 'Per saldo ontbreekt mij nog de meest relevante informatie om een oordeel te kunnen geven over de financiële situatie bij [het kantoor van mr. X]. [...] Resumerend kan worden gesteld dat ik nog steeds geen nadere informatie heb om mijn mening opgenomen in de brief van 9 februari 2009 en 15 juni 2009, te herzien.'

Beoordeling

Ten aanzien van de primaire verzoeken geldt het volgende. De raad stelt op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting het volgende vast. Het door mr. D en de heer E uitgevoerde onderzoek bij het kantoor van mr. X leidt onder andere tot de conclusie dat de wijze van optreden van het kantoor niet zonder risico is en dat de financiële basis van het kantoor kwetsbaar is.

Alhoewel de bezwaren al geruime tijd geleden zijn geïdentificeerd en mr. X ruimschoots in de gelegenheid is gesteld om zijn praktijk in orde te brengen, is dat niet gebeurd. Gebleken is dat mr. X eerder stelselmatig blijft weigeren om de aanbevelingen die hem door de onderzoekers aan de hand zijn gedaan ter verbetering van de praktijk, te volgen. De verklaringen die de raadsman van mr. X in dat verband ter tafel heeft gebracht brengen daar geen verandering in.

Voor wat betreft de beroepsaansprakelijkheidsverzekering is ter zitting gebleken dat de dekking daarvan zelfs nog veel lager is dan het niveau waar de heer E vanuit gegaan is – en dat hij al aan de lage kant achtte.

De financiële basis van het kantoor van mr. X is nog altijd kwetsbaar en

daarin is ondanks herhaalde toezeggingen nog geen verbetering opgetreden. De onderneming lijkt grotendeels te zijn gefinancierd op basis van – deels onzekere – toekomstige inkomsten. Er is geen kredietfaciliteit gevonden en er zijn geen zekerheden gesteld. De situatie is dan ook zorgelijk.

Voor wat betreft de wijze van praktijkvoering blijkt uit de overgelegde stukken dat mr. X er nog altijd een agressieve wijze van cliënten werven op na houdt en voordurend de publiciteit zoekt, waarbij openbare beschuldigingen aan het adres van wederpartijen niet worden geschuwd. Uit de diverse uitspraken van voorzieningenrechtters blijkt dat mr. X daarmee een grens overschrijdt.

Aan de raad is tevens gebleken dat mr. X – ondanks het verbod van de raad van toezicht in het arrondissement A hiertoe – vier stagiairs zoekt, getuige de advertentie in het *Advocatenblad* van (...) terwijl inkrimping geboden was, zoals op 15 april 2009 was afgesproken.

Al met al geeft mr. X hiermee geen blijk zijn praktijk behoorlijk te kunnen uitoefenen.

Op grond van deze omstandigheden acht de raad het verzoek tot schorsing toewijsbaar. Tevens acht de raad het treffen van een voorziening als bedoeld in artikel 60b lid 1 *Advocatenwet* noodzakelijk.

De deken heeft verzocht bij wijze van voorziening een advocaat aan te wijzen die de bevoegdheid krijgt om beslissingen te nemen waartoe mr. X zelf bevoegd zou zijn met betrekking tot de praktijkvoering. Gezien de thans bestaande situatie acht de raad een dergelijke voorziening passend en noodzakelijk. De taak van de aan te wijzen advocaat zal met name bestaan in het zo mogelijk realiseren van de hiervoor genoemde aanbevelingen en, indien zulks niet of niet in voldoende mate mogelijk blijkt, het treffen van alsdan passende maatregelen. De raad zal als zodanig aanwijzen, zolang de deken dat geraden acht, mr. K. De raad zal deze advocaat tevens de bevoegdheid geven om zo nodig de sterke arm in te schakelen.

De raad zal de aangewezen advocaat de bevoegdheid geven om mr. X te ver-

tegenwoordigen in het bestuur van de Stichting Derdengelden, tenzij daar op een andere acceptabele wijze in kan worden voorzien en voor zover de statuten van de Stichting Beheer Derdengelden dat toestaan. Een dergelijke voorziening is ook volgens de raad noodzakelijk vanwege het zwaarwegende en spoedeisende belang dat ook in financieel opzicht de nodige maatregelen kunnen worden getroffen ten behoeve van de cliënten van mr. X.

Ten slotte is de raad van oordeel dat de kosten van de aan te stellen advocaat ten laste van mr. X dienen te komen. De raad acht het redelijk dat de advocaat zijn werkzaamheden zal uitvoeren tegen betaling van een vergoeding van ten hoogste (...) per uur, zulks met een (voorlopig) maximum van 120 uur in totaal. Mr. X dient hiertoe binnen zeven dagen na dagtekening van deze beslissing een voorschot aan deze advocaat te voldoen van (...). Zodra het voorschot niet meer toereikend is, zal op verzoek van betrokken advocaat door mr. X een nader voorschot van (...) moeten worden voldaan en zo vervolgens tot het (voorlopig) maximum is bereikt. Indien de aan te stellen advocaat van oordeel is dat voortzetting van zijn werkzaamheden na ommekomst van de voornoemde 120 uur passend en geboden is, zal op diens verzoek worden beoordeeld of daartoe aanvullende gelden zullen worden toegekend.

Aan behandeling van het subsidiaire verzoek komt de raad gezien het voorgaande niet toe.

Beslissing

De raad:

- schorst mr. X met onmiddellijke ingang voor onbepaalde tijd in de uitoefening van de praktijk als advocaat;
- bepaalt bij wijze van voorziening als bedoeld in artikel 60b lid 1 Advocatenwet dat mr. K de bevoegdheid heeft zich toegang te verschaffen tot de ruimte waarin de praktijk van mr. X wordt gevoerd en tot zijn archieven en tot die zaken en personen als genoemd in artikel 60.e lid 1 en 2 Advocatenwet, desnoods met behulp van de sterke arm, en dat deze advocaat overeen-

komstig diens taak in het belang van de continuïteit van het kantoor van mr. X en de cliënten van mr. X naar bevind van zaken maatregelen mag nemen waartoe mr. X als advocaat zelf bevoegd zou zijn, een en ander zolang de deken dat geraden acht en de aangewezen advocaat zich daartoe beschikbaar houdt;

- bepaalt voor zover hier niet op een andere acceptabele wijze in kan worden voorzien dat mr. K voornoemd mr. X vertegenwoordigt in het bestuur van de Stichting Beheer Derdengelden van het kantoor van mr. X zulks met uitsluiting van mr. X zelf, voor zover de statuten van deze stichting de deken de bevoegdheid geven bestuurders te ontslaan en te benoemen;
- bepaalt dat mr. K voornoemd zijn werkzaamheden zal uitvoeren tegen een – ten laste van verweerder te brengen – vergoeding van ten hoogste (...) per uur, zulks met een maximum van 120 uur in totaal;
- bepaalt dat mr. X aan mr. K voornoemd binnen zeven dagen na dagtekening van deze beslissing op een door hem aan te wijzen rekening een voorschot zal voldoen van (...);
- bepaalt dat mr. X op eerste verzoek van de aangewezen advocaat en binnen zeven dagen na dit verzoek nadere voorschotten van (...) exclusief btw en reiskosten zal voldoen tot een totaal van (...) als (voorlopig) maximum.

Uitoefenen van pressie om klacht in te laten trekken

Hof van Discipline 8 februari 2008, nr. 4939

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, De Groot-van Dijken, Minderhoud, Boumans en Creutzberg)

Raad van Discipline Arnhem 11 juni 2007

(mrs. De Vries, Bige, Breuning ten Cate, Maissan en Wilmink)

Aansprakelijkstelling wegens de indiening van een klacht, waarbij van misbruik van klachtrecht niet is gebleken, kan niet anders worden gelezen dan als het uitoefenen van pressie om klager te bewegen de klacht in te trekken.

- Art. 46 Advocatenwet (2 Wat een behoorlijk advocaat betaamt; 2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)

Feiten

Klager is advocaat en heeft eerder namens een cliënte een klacht ingediend tegen mr. X. Die klacht is door de raad behandeld ter zitting van 16 oktober 2006 en door de raad bij beslissing van 11 december 2006 gegrond geoordeeld, met oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing. Op het daartegen door mr. X ingestelde hoger beroep heeft het hof inmiddels bij beslissing van 14 mei 2007 de beslissing van de raad vernietigd en de klacht alsnog ongegrond verklaard.

Bij brief d.d. 20 oktober 2006 heeft mr. X aan klager geschreven dat hij er behoefte aan heeft diens cliënte in de gelegenheid te stellen haar klacht in te trekken omdat, zoals hij schrijft, hem ter zitting is gebleken dat klager uitgaat van een verkeerde veronderstelling. Na zulks te hebben toegelicht, schrijft mr. X: 'Ik geef u en uw cliënte derhalve in overweging de klacht in te trekken. Ik moet mij namens mijn kantoor alle rechten voorbehouden ter zake van de schade die is geleden en nog zal worden geleden, waartoe ik ook reken die tijd die in het dossier besteed is en nog besteed zal moeten worden. Ik stel u en uw cliënte hierbij aansprakelijk daarvoor.'

Klacht

Klager heeft zich erover beklaagd dat mr. X hem heeft willen bewegen de klacht in te trekken en hem en zijn cliënte aansprakelijk heeft gesteld voor de door mr. X vanwege het indienen van de klacht gemaakte kosten, wanneer hij de klacht niet zou intrekken.

Voor zover in de brief van mr. X van 20 oktober 2006 niet het verband zou kunnen worden gelezen tussen de aansprakelijkstelling en het niet intrekken van de klacht, heeft klager zich er in zijn

brief van 12 februari 2007 subsidiair over beklaagd dat mr. X hem en zijn cliënte aansprakelijk heeft gesteld voor het enkele feit dat gebruik is gemaakt van het klachtrecht.

Verweer

Mr. X heeft in zijn reactie op de klacht zijn aansprakelijkstelling gehandhaafd, omdat het hem voorkomt dat, indien sprake is van misbruik van klachtrecht, de schade verhaald kan worden op de aansprakelijke persoon.

Overwegingen raad

Iedere advocaat is onderworpen aan het tuchtrecht voor advocaten zoals dat in de Advocatenwet is geregeld. Dat tuchtrecht brengt mee dat elk handelen en nalaten van een advocaat voor toetsing door de tuchtrechter in aanmerking komt. Iedereen die meent dat hij daarbij belang heeft, kan zich met een klacht tot de deken wenden. De deken zal de klacht onderzoeken en trachten deze in der minne te schikken. Lukt dat laatste niet, dan zal hij de klacht ter kennis brengen van de raad. De voorzitter van de raad kan kennelijk ongegronde klachten, kennelijk niet-ontvankelijke klachten en klachten van onvoldoende gewicht bij voorzittersbeslissing afdoen. Gebeurt dat niet, dan vindt een mondelinge behandeling plaats door de Raad van Discipline.

Gaandeweg dit traject bestaat er altijd de mogelijkheid om als klager en verweerder te overleggen over een minnelijke regeling. Dat kan tot aan de uitspraak van de te geven eindbeslissing, al dan niet onder leiding van de (waarnemend) deken. Zodanig overleg is echter iets anders dan hetgeen mr. X met zijn brief van 20 oktober 2006 aan klager heeft gedaan. Die brief kan, gelet op de aansprakelijkstelling van klager, of die nu moet worden opgevat als voorwaardelijk of onvoorwaardelijk, naar het oordeel van de raad niet anders worden gelezen dan als het uitoefenen van pressie om klager te bewegen de klacht van zijn cliënte in te trekken. Dat is in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Van enig misbruik van klachtrecht door klager dat een aansprakelijkstel-

ling zou kunnen rechtvaardigen, is de raad niet gebleken.

De primaire klacht is dan ook gegrond.

Beslissing raad

Verklaart de primaire klacht van klager tegen mr. X gegrond met oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Overwegingen hof

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Beslissing hof

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

.....

Beleidsvrijheid van de cassatieadvocaat

Hof van Discipline 17 maart 2008, nr. 4971
 (mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Arpeau, Paulussen, Van Duren en Stevens)
 Raad van Discipline Amsterdam 31 juni 2007
 (mrs. Marx, Rigtgers, Roodveldt, Schyns en Voorhoeve)

Het opstellen van een cassatieschriftuur vereist speciale juridische deskundigheid en de cassatieadvocaat dient vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid te bepalen welke middelen in het belang van zijn cliënt kunnen en moeten worden ingediend. De cliënt behoeft niet zonder meer akkoord te gaan met de aanpak van zijn advocaat en moet de gelegenheid hebben een second opinion in te winnen.

- Art. 46 Advocatenwet (1 Zorg voor de cliënt; 1.1 Beleidsvrijheid; 1.2 Communicatie met de cliënt; 1.5 Vereiste tot schriftelijke vastlegging) en art. 56 lid 1 Advocatenwet
- Gedragsregels 8 en 9

Feiten

Bij arrest van 1 mei 2003 heeft het gerechtshof klager veroordeeld tot een

gevangenisstraf. Diezelfde dag is namens klager beroep in cassatie ingesteld door mr. Y, die klager als advocaat bijstond in de strafzaak in hoger beroep. In april 2004 is mr. X door mr. Y benaderd om klager in cassatie bij te staan. Bij brief van 15 april 2004 heeft mr. X aan klager bericht dat hij zich op verzoek van mr. Y namens klager in de cassatieprocedure had gesteld; dat hij het dossier zal bestuderen en dat hij zal kijken of hij mogelijkheden ziet om klachten bij de Hoge Raad in te dienen; dat het uitsluitend gaat om juridische vragen in de cassatieprocedure en de feiten niet meer tellen, en dat hij hem van het verdere verloop van de procedure op de hoogte zal houden. Daarbij heeft mr. X voorts een 'Verklaring Omtrent Inkomen en Vermogen' gestuurd met het verzoek daarop een aantal gegevens in te vullen en deze ondertekend terug te sturen. In reactie daarop heeft klager bij brief van 22 april 2004 de betreffende verklaring ingevuld en ondertekend teruggestuurd en mr. X geschreven dat hij hoopte dat deze iets voor hem zou kunnen betekenen en dat zij elkaar nog zouden kunnen spreken of ontmoeten. Bij brief van 23 april 2004 heeft mr. X klager bericht dat hij na bestudering van het dossier een klacht bij de Hoge Raad had ingediend en een afschrift van de ingediende cassatieschriftuur bijgevoegd. Ook mr. Y is een afschrift van dit schriftuur toegestuurd. Bij brief van 27 april 2004 heeft klager zich tot de Hoge Raad gewend. In de brief schrijft klager dat hij mr. X als advocaat ontslaat, verzoekt hij om toewijzing van een andere cassatieadvocaat en formuleert hij zelf de klachten (waaronder ook de door mr. X ingediende klacht) die naar zijn mening in cassatie aan de orde moeten komen. In zijn brief van 5 mei 2004 aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft klager zijn onvrede geuit over de werkwijze van mr. X en de gang van zaken in de cassatieprocedure.

Overwegingen raad

Voor de beoordeling van de klacht is van belang hetgeen in regel 8 van de Gedragsregels 1992 is bepaald: 'De advocaat dient zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie, feiten en afspraken. Waar nodig ter voorkoming van

misverstanden, onzekerheid of geschil, dient hij belangrijke feiten en afspraken schriftelijk aan zijn cliënt te bevestigen.’

De raad stelt vast dat mr. X de cassatiemiddelen niet voor indiening heeft toegezonden aan klager of deze met klager heeft besproken. Dat is ter zitting ook door mr. X erkend. Mr. X heeft daarover ter zitting van 8 mei 2007 opgemerkt dat tussen hem en mr. Y (stilzwijgend) was afgesproken dat de contacten met klager over de cassatieprocedure door mr. Y zouden worden onderhouden. Wat daarvan ook zij, niet gebleken is dat klager door mr. X op de hoogte is gesteld van die afspraak of gewoonte, terwijl de inhoud van de brieven van mr. X aan klager van 15 en 23 april 2004 juist duiden op het tegendeel. Over het standpunt van mr. Y in dezen bestaat geen duidelijkheid. De raad constateert dat de afspraak over het contact tussen klager, mr. X en mr. Y – zo deze er was – in elk geval niet schriftelijk is vastgelegd. Nu mr. X als advocaat van klager optrad in de betreffende procedure, was het de verantwoordelijkheid van mr. X daarover geen misverstand te laten bestaan en de daarover gemaakte afspraken (zowel ten opzichte van klager als ten opzichte van mr. Y) schriftelijk vast te leggen. Het gebrek aan duidelijkheid daarover komt dan ook voor rekening van mr. X.

Voorts merkt de raad op dat de cassatiemiddelen nog tot 10 mei 2004 konden worden ingediend, maar dat deze door mr. X al op 23 april 2004 zijn ingediend. De raad meent dat tussen 23 april 2004 en 10 mei 2004 voldoende tijd lag voor overleg met klager over de in te dienen middelen. Mr. X heeft de raad niet duidelijk kunnen maken waarom hij die tijd niet heeft benut voor het verkrijgen van klagers instemming met de conceptcassatiemiddelen. Het had – op grond van hetgeen hiervoor is overwogen – op de weg van mr. X gelegen de in te dienen cassatiemiddelen vooraf ter kennis van klager te brengen dan wel met hem te bespreken. De brief van 22 april 2004 van klager aan mr. X, waarin hij schrijft graag met mr. X te willen spreken, had naar de mening van de raad voor mr. X te meer reden moeten zijn om (alsnog) contact op te nemen met klager, bijvoorbeeld voor een nadere uitleg. Er hing voor klager

immers veel af van de procedure bij de Hoge Raad. Dat klager voor afloop van de cassatietermijn wel de brieven d.d. 27 april 2004 en 5 mei 2004 heeft geschreven maar niet mr. X, doet aan het voorgaande niet af.

Mr. X heeft nog aangevoerd dat het Statuut voor de raadsman in strafzaken hem als raadsman een eigen verantwoordelijkheid geeft, hem een poortwachtersrol toebedeelt en dat hij uiteindelijk bepaalt welke cassatiemiddelen worden ingediend. Dat betreft echter slechts de inhoudelijke kant van de bijstand door een raadsman en doet niet af aan het feit dat mr. X als cassatieadvocaat van klager hem behoort te informeren over de (on)mogelijkheden en het verloop van de zaak. Klager beklaagt zich immers over de communicatie tussen hem en mr. X.

Op grond van het voorgaande is de raad van oordeel dat de klacht gegrond is.

Beslissing raad

Verklaart de klacht gegrond onder oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Overwegingen hof

Beide partijen zijn van de beslissing van de raad in hoger beroep gekomen. Klager kan in zijn beroep niet worden ontvangen, nu zijn klacht in eerste aanleg gegrond is verklaard en ingevolge het bepaalde in art. 56 lid 1 van de Advocatenwet van een zodanige beslissing geen hoger beroep mogelijk is, ook niet ten aanzien van de zwaarte van de daarin opgelegde maatregel. Mr. X is wel ontvankelijk in zijn hoger beroep.

Het hof stelt voorop dat uit de correspondentie tussen mr. X en klager genoegzaam is gebleken dat klager na overleg met mr. Y ermee akkoord is gegaan dat mr. X hem in cassatie als advocaat zou bijstaan. Het hof verwijst naar de brief van 22 april 2004 van klager aan mr. X en het feit dat klager de ‘Verklaring Omtrent Inkomen en Vermogen’ ingevuld heeft teruggestuurd. Mr. X kan dan ook niet worden verweten dat hij de zaak van klager in cassatie is gaan behandelen zoals het eerste gedeelte van diens klacht luidt.

Het tweede onderdeel van de klacht betreft de vraag of mr. X door een cassatieschriftuur in te dienen zonder

voorafgaand overleg met klager, in strijd heeft gehandeld met de zorg die hij als cassatieadvocaat ten opzichte van klager had behoren te betrachten.

Blijkens de bestreden beslissing is de raad van oordeel dat mr. X, alvorens het cassatieschriftuur in te dienen, klager had moeten informeren over de inhoud daarvan en zijn instemming daarmee had behoren te verkrijgen en dat hij door dit na te laten tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Voorts acht de raad (daarmee buiten de klacht tredend) verwijtbaar dat mr. X klager niet op de hoogte heeft gebracht van de met mr. Y gemaakte afspraak dat deze de contacten met klager over de cassatieprocedure zou onderhouden.

De door mr. X ingediende grieven richten zich tegen deze oordelen van de raad. Mr. X voert aan dat hij, wanneer hij rechtsbijstand in cassatiezaken verleent, in het algemeen slechts schriftelijk contact pleegt te hebben met de cliënt. De bespreking van de feiten is in een cassatiezaak niet nodig. In de zaak van klager heeft mr. X met mr. Y afgesproken dat deze het persoonlijk contact met klager zou onderhouden, terwijl mr. X klager schriftelijk op de hoogte heeft gehouden van het gehele verloop van de cassatieprocedure. Mr. X stelt dat hij de schriftuur met spoed heeft ingediend om klager de gelegenheid te geven binnen de voor de indiening van middelen geldende termijn (tot 10 mei 2004) nog een second opinion te vragen.

Voorts verwijst mr. X naar de door hem aan het hof overgelegde brief van mr. Y van 27 november 2007, die inhoudt dat klager zich, nadat hij de door mr. X ingediende schriftuur met slechts één middel had ontvangen, tot mr. Y heeft gewend en zijn ongenoegen heeft geuit omdat hij meer middelen had verwacht; dat mr. Y zich daarover heeft verstaan met mr. X, die echter geen verdere mogelijkheden zag; dat mr. Y dit met de nodige uitleg aan klager heeft medegedeeld en dat klager daarop reageerde met de mededeling dat hij een second opinion aan een andere advocaat zou vragen. Mr. X heeft daarna niets meer van klager vernomen, totdat deze zich in september 2004 met een ander probleem tot hem wendde.

Bij de beoordeling van de handelwijze van mr. X moet rekening worden gehouden met de bijzondere aard van de cassatieprocedure, waarin immers, anders dan in de daaraan voorafgaande procedures, de vaststelling van de feiten niet meer aan de orde is en het gaat om de juridische aspecten van de zaak. Het opstellen van een cassatieschriftuur vereist speciale juridische deskundigheid en de cassatieadvocaat dient vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid te bepalen welke middelen in het belang van zijn cliënt kunnen en moeten worden ingediend. Hij behoeft geen gevolg te geven aan de wens van zijn cliënt bepaalde (of anders geformuleerde) middelen, die in zijn eigen visie geen kans van slagen hebben, toch in te dienen. Dit valt binnen zijn beleidsvrijheid als cassatieadvocaat. Dat neemt niet weg dat de cliënt niet zonder meer akkoord behoeft te gaan met de aanpak van zijn advocaat en de gelegenheid moet hebben een second opinion bij

een andere advocaat in te winnen.

Mr. X heeft de door hem ingediende schriftuur zo tijdig ter kennis van klager gebracht, dat er nog voldoende gelegenheid was desgewenst een andere cassatieadvocaat in te schakelen die eventueel een (vervangende of aanvullende) schriftuur zou kunnen indienen. Uit de brief van mr. Y van 27 november 2007 blijkt dat klager zich na ontvangst van de cassatieschriftuur direct tot mr. Y heeft gewend, zodat de communicatie in dit opzicht kennelijk geen probleem heeft opgeleverd. Overigens had klager zich ook rechtstreeks tot mr. X mogen wenden. Dat mr. X, zoals hij stelt, met mr. Y had afgesproken dat mr. X klager schriftelijk zou informeren, en het rechtstreeks en persoonlijke contact met klager aan mr. Y zou overlaten, staat hieraan niet in de weg. Een dergelijke, in de cassatiepraktijk heel gebruikelijke, afspraak ontslaat de cassatieadvocaat niet van zijn eigen verantwoordelijkheid tegenover de cliënt.

Dit alles leidt tot het oordeel dat de door klager aan mr. X verweten handelwijze – indiening van de schriftuur zonder voorafgaand overleg met klager – niet tuchtrechtelijk verwijtbaar is, in aanmerking genomen dat de belangen van klager hierdoor niet zijn geschaad. Klager heeft zijn bezwaren tegen de schriftuur aan mr. Y kunnen voorleggen en deze heeft mr. X daarop aangeschreven. Toen bleek dat mr. X geen andere mogelijkheid voor andere (door klager gewenste) middelen zag, had klager nog voldoende gelegenheid zich tot een andere advocaat te wenden.

Uit het voorgaande volgt dat de klacht ongegrond is.

Beslissing hof

Verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn hoger beroep; vernietigt de beslissing van de raad en opnieuw beslissende verklaart de klacht ongegrond.

(advertenties)

Vaessen & Van Kempen advocaten

te Cuijk
(op 15 km van Nijmegen)

zoekt ter versterking van het team een enthousiaste

ADVOCAAT-MEDEWERKER / GEVORDERDE STAGIAIR(E) voor de algemene praktijk

Ons kantoor kent een informele werksfeer en biedt kwaliteit, ook in de begeleiding en opleiding.

Sollicitaties binnen 14 dagen te richten aan:

Vaessen & Van Kempen advocaten
t.a.v. mr. E.C.M.J. van Kempen
Postbus 68
5430 AB CUIJK

info@advocatencuijk.nl
www.advocatencuijk.nl

Bij Kok Advocaten zijn vier advocaten werkzaam. Gevoerd wordt een algemene praktijk voor zowel het midden- en kleinbedrijf alsmede particulieren. Het accent ligt op contractenrecht, arbeidsrecht, huurrecht, vervoerrecht, strafrecht en personen- en familierecht.

Wij zoeken op korte termijn een:

ADVOCAAT-STAGIAIRE/ ADVOCAAT-MEDEWERKER M/V

Sollicitaties voorzien van een CV en cijferlijst kunt U richten aan:

Mr. M.W. Kok
Bongerdstraat 4
Postbus 3025
5930 AA VENLO-TEGELEN
Tel: 077 – 373 64 39
Email: info@kokadvocaten.nl
Internet: www.kokadvocaten.nl